

РОКЪ. A. XII.
 Cum annuæ præstationis et congruæ onere perpetuò decernitur.

S. Jacobi a Scosciacavalli Vicarios ad nutum amovibiles Litteras suæ deputa-tionis a Capitulo impetrare tenetur.

ciatam schedulam sui motus proprii, unam et alteram Vicarias perpetuas erexit et instituit; nominatio unius et alterius Vicariorum, ex numero tamen approbatorum, ut præfertur, a dicto Cardinali Urbis Vicario, ad Capitulum et Canonicos prædictos spectet, atque pertineat; cum onere tamen annuæ præstationis, seu congruæ, septuaginta videlicet pro S. Blasii, sexaginta verò scutorum monetæ Romanæ pro S. Catharinæ Parochialium Ecclesiarum hujusmodi respectivè Vicariis pro tempore existentibus, alias eorum singulis a Capitulo et Canonicis prædictis, vigore publici Instrumenti per acta quondam Simonis Tegeroni, dum viveret, Romanæ Curia Notarii die 30. Aprilis anni Domini MDLXXI. respectivè assignatæ, eisdem Vicariis in terminis tunc statutis persolvendæ, et ab eis, præter emolumenta stolæ, ratione exercitii curæ animarum eisdem competentia, percipiendæ, juxta prædictæ schedulæ, dictique Instrumenti formam, continentiam, et tenorem; perpetuò quoque statuimus, et mandamus. In Parochiali verò Ecclesia S. Jacobi, quæ a *Scosciacavalli* vulgò nuncupatur, atque a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris eidem Principis Apostolorum Basilicæ subjecta fuit, deputatio Rectoris ad nutum amovibilis pro exercitio Curæ animarum illius Parochianorum, ab eisdem Capitulo et Canonicis per ipsorum Litteras Patentes, ad nominationem tamen Archiconfraternitatis Sanctissimi Sacramenti in eadem Ecclesia Sancti Jacobi existentis, ejusdem verò approbatio quoad idoneitatem a Cardinali pro tempore Romani Pontificis in Urbe Vicario fieri debebunt. Cùmque Nos aliàs, videlicet 18. Kalendas Januarii anni MDCCXLII. per nostras Apostolicas Litteras suò Plumbo editas, ad consulendum indigentia hujusmodi Vicarii pro exercitio curæ animarum in dicta Ecclesia pro tempore constituti, cujus emolumenta, redditus, et proventus nimis exiguos esse accepimus, viginti Loca Montium

Camera lia non vacabilia, tunc dispositioni nostræ reservata, Ecclesiæ prædictæ concesserimus, quorum integri fructus Primicerio dictæ Archiconfraternitatis Sanctissimi Sacramenti in eadem Ecclesia institutæ, ex numero Canoniorum dictæ Basilicæ Vaticanæ semper eligendo, pro tempore existenti, persolvi deberent, ad effectum, ut ipse eosdem fructus hujusmodi Vicario Curato pro tempore integrè persolveret, seu persolvi faceret; Nos id præsentium quoque tenore perpetuò confirmamus et observari mandamus.

§. 43. In eligendis autem præmissarum, aliarumque Ecclesiarum Rectoribus, Curatis, sive Vicariis tam perpetuis, quàm ad nutum amovibilibus, quorum electio, nominatio, ac deputatio ad Capitulum et Canonicos prædictos pertinere dignoscitur, hanc in posterum formam inconcussè servari volumus, et præcipimus; ut plenum et generale Capitulum ad hujusmodi effectum intimetur per schedulas, octo saltem diebus ante ad singulos Canonicos transmittendas, in quibus non solum res, de qua agendum erit, sed etiam nomina concurrentium, cum eorumdem qualitatum et requisitorum, per Canonicos ad id deputatos recognitorum, indicatione exprimantur; ad hoc ut ii, qui in hujusmodi electionibus suffragium ferre debebunt, prædicta interim expendere, ac, sicuti negotii gravitas postulat, maturè pensare valeant, suaque suffragia dirigere, prout ad optimum Ecclesiarum regimen, et animarum utilitatem in Domino judicaverint, salubriter expedit.

§. 44. Denique volumus atque jubemus, ut a prædictis Vicariis, et Presbyteris, curam animarum in præmissis Parochialibus Ecclesiis pro tempore exercentibus, aliisque Rectoribus Ecclesiarum ejusdem Vaticanæ Basilicæ filialium, eique subjectarum, quæ nunc sunt, et infra scripta onera subire consueverunt, nec non earum, quæ in posterum filiales existent, omnia vatur

ANNO 1752.

Cum assignatione fructuum 20. locorum Montium a SS. D. N. ei concessorum.

Ratio in prædictorum electione servanda decernitur.

Subjectio eorumdem Parochorum Basilicæ et Capitulo declaratur et innec.

PONT.
A. XII.

et singula debita subjectionis obsequia erga eandem Basilicam, illiusque Capitulum et Canonicos, perpetuis futuris temporibus respectivè exhibeantur atque præstentur. Decernentes omnes et singulos hujusmodi Vicarios, Presbyteros, atque Rectores, ad interessendum in dicta Basilica Sacrorum Oleorum et Chrismatis confectioni singulis anni Feria v. in Cœna Domini, et Fontis Baptismalis benedictioni tum in Sabbato Sancto, tum in Pervigilio Pentecostes, nec non occurrentibus Processionibus atque Functionibus; quemadmodum etiam ad recipiendum ab eadem Basilica Sacrum Infirmitum Oleum, omnino teneri, atque perpetuò obligatos esse et fore. In omnibus verò prædictis, aliisque Ecclesiis tam Parochialibus, quam non Parochialibus ejusdem Vaticanæ Basilicæ filialibus, sive aliàs de ejusdem Capituli proprietate existentibus, aut a prædicta Vaticana Basilica quomodolibet dependentibus, et tam in Urbe ejusque Districtu, quam alibi, et ubicumque regionum et gentium sitis, etiam ab Ordinariis quorumlibet jurisdictione minimè exemptis, nolumus a quocumque Episcopo, aliove Antistite, aut Ordinario loci, vel etiam a Cardinali Romani Pontificis in Urbe Vicario, quacumque ex causa, Divina Officia interdici posse, inconsulto Romano Pontifice, nisi quando generale fuerit Interdictum; confirmantes quoad hoc Innocentii III., et Gregorii IX., in præcæditatis ipsorum Litteris, aliorumque Prædecessorum nostrorum Indulta, et Privilegia, ac decernentes irritum et inane, si quid secùs a quoquam scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Eadem Parochiales, aliæque omnes Ecclesiæ filiales interdicti particula-ri subji-ci nequeunt, inconsulto Romano Pontifice.

Consuetudo veteris Basilicæ communicandi Indulgentias Eccl. Filial. instituta.

§. 45. Ad hæc, animo perpentes, ex præcæditatis ipsorum monumentis constare, prædictæ Vaticanæ Basilicæ Capitulum et Canonicos, Apostolicis procul dubio Indultis munitos, Indulgentias, ac peccatorum seu pœnalarum remissiones et relaxationes, aliasque spirituales gratias ex Apostolica Romanorum Pon-

tificum liberalitate eidem Basilicæ, videlicet eandem visitantibus, ibique Divinam Majestatem orantibus, et venerantibus concessa, aliis quoque per Orbem Ecclesiis quoquo modo sibi unitis, aut subjectis, communicare, et ad eas extendere consuevisse; Nos hujusmodi facultatem, qua etiam Dilecti Filii, tam Capitulum et Canonici Sancti Joannis in Laterano, quam Capitulum et Canonici Sanctæ Mariæ Majoris Patriarchalium Ecclesiarum ex Apostolicis Privilegiis actu vigentibus gaudere dignoscuntur, prædictorum quoque Vaticanæ Basilicæ Capituli et Canonicorum favore innovare, ac etiam ex integro præsentium tenore concedere, et elargiri decrevimus. Itaque motu proprio et ex certa scientia eidem Capitulo et Canonicis quas-cumque Ecclesias, Cappellas, Altaria, Oratoria, Confraternitates, Hospitalia, aliaque Pia Loca, tam erecta, quam erigenda, et tam in Locis ipsius Basilicæ, ac eorundem Capituli et Canonicorum, quam etiam in aliis Civitatibus et Locis quorumcumque Ordinariis jurisdictioni subjectis existentia, ipsi Vaticanæ Basilicæ aggregandi, et ad spiritualium dumtaxat ejusdem Basilicæ Privilegiorum societatem et communicationem admittendi et recipiendi, ita ut in vim hujusmodi aggregationis et receptionis, infrascriptarum Indulgentiarum et relaxationum Thesauri ad ipsas Ecclesias, Cappellas, Altaria, aliaque præmissa, ex nostra et Apostolicæ Sedis auctoritate, ampliati et extensi censeantur, amplam et liberam facultatem, sub infrascriptis tamen conditionibus, et non aliàs, præsentium serie concedimus et impertimur. Volumus nimirum, ut in singulis Civitatibus, Oppidis, vel Locis, unam dumtaxat ex hujusmodi Ecclesiis, seu Cappellis, Altaribus, Oratoriis, Confraternitatibus, Hospitalibus, aliisque Locis Pii quomodocumque nuncupatis, hujusmodi aggregationis et communicationis munere ditare possint; dummodo Ecclesia, aut Oratorium sic aggregandum, seu illa Ecclesia, in qua Cap-

ANNO
1752.

Jus videlicet aggregandi Ecclesias, Cappellas etc. spiritualibus privilegiis Vaticanæ Basilicæ.

Singulas tamen in singulis Civitatibus, Oppidis, et Locis.

PONT. pella, vel Altare prædictum extiterit, etiamsi
 A. XII. aliàs eorundem Capituli et Canonicorum juris-
 Dummo- dictioni subesse dignoscatur, Ecclesia Conven-
 do non tualis Regularium, aut Monialium non sit; nec
 sint Regu- Ecclesia, Cappella, Altare, Oratorium, Pius
 lares, par- Locùs, aut Confraternitas hujusmodi ulli alteri
 ticipesque Ecclesiæ, aut ulli Ordini, Religioni, Instituto,
 aggrega- Archiconfraternitati, et Congregationi, a qua
 tionis hu- Indulgentiarum communicationem, seu parti-
 jusmodi- cipationem pro omnibus Christifidelibus Eccle-
 ex aliis- siam ipsam, seu Oratorium visitantibus obti-
 Ecclesiis, neat, aggregata sit, aut subjecta; et dummodo
 quibus- Ordinarii Loci expressus ad id consensus acce-
 subjectæ- dat, ejusdemque Ordinarii testimonialibus Lit-
 sint. teris hujusmodi Ecclesiæ, Cappellæ, Altaris,
 seu Oratorii celebritas, vel Confraternitatis,
 aut Loci Pii institutum, et Christianæ pietatis
 et charitatis officia, quæ exercere consuevit,
 apud eosdem Capitulum et Canonicos commen-
 dentur. Neque verò per hujusmodi aggregatio-
 nes et receptiones, ullum omnino præjudicium,
 seu imminutio eorundem Ordinariorum juris-
 dictioni irrogari, vel aliqua eisdem Ecclesiis,
 aut Locis Pii, aliisque præmissis exemptio, seu
 dictis Capitulo et Canonicis in easdem Eccle-
 sias, vel Loca Pia, aliaque præmissa, seu in
 personas illarum illorumque regimini, admini-
 strationi, aut servitiis deputatas, ullum om-
 nino jurisdictionis, et auctoritatis genus acquiri,
 seu respectivè augeri censeatur. Facultatem ta-
 men indulgendi, prout aliàs in certis casibus
 ab Apostolica Sede benignè indulgeri consue-
 vit, ut in una, eademque Civitate, aut Op-
 pido, duabus Ecclesiis, seu Cappellis, vel Al-
 taribus, Oratoriis, Confraternitatibus, aut Lo-
 cis Pii, ubi speciales id circumstantiæ suadeant,
 hujusmodi Indulgentiarum communicatio a di-
 ctis Capitulo et Canonicis concedi possit, Con-
 gregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum
 S. R. E. Cardinalium Indulgentiis et Sacris Re-
 liquiis præpositæ per præsentés perpetuò tribui-
 mus et impertimur.

Nullam
 per id Or-
 dinariis
 præjudi-
 cium in-
 ferri de-
 claratur.

S. Congr.
 Indulg.
 facultas
 tribuitur
 dispensan-
 di su-
 per nu-
 mero ag-
 gregatio-
 num.

§. 46. Nos autem omnibus utriusque sexus ANNO
 Christifidelibus, qui hujusmodi Ecclesias, Cap- 1752.
 pellas, Oratoria, seu Altaria, eidem Vaticanæ Dies enu-
 Basilicæ, servatis, ut supra, servandis, aggrega- merat
 tata, in Epiphaniæ Domini Nostri JESU CHRI- queis In-
 STI, ac Dominicæ Pentecostes, et Natalis San- dulg. ple-
 ctorum Apostolorum Petri et Pauli, ac Dedi- nar. sic
 cationis ipsius Vaticanæ Basilicæ diebus Festis, aggregatis
 largitur.
 a primis vespers usque ad occasum solis die-
 rum hujusmodi, nec non in una ex sextis feriis
 mensis Martii, verè pœnitentes et confessi, ac
 sacra Communione refecti devotè visitaverint,
 ibique pro Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione,
 hæresum extirpatione, et Christianorum Prin-
 cipum concordia, pias ad Deum preces effude-
 rint, quolibet ex diebus prædictis, Plenariam
 omnium peccatorum suorum Indulgentiam et
 remissionem misericorditer in Domino conce-
 dimus et impertimur. Iis verò, qui in Natali-
 tiis Sanctorum Apostolorum, Andreæ germani
 Fratris ejusdem Beati Petri, nec non Simonis
 et Judæ, quorum corpora in dicto Vaticana Ba-
 silica requiescunt, et in utraque Cathedra, nec
 non in die Octava Natalis ejusdem B. Petri,
 ac in Festo ipsius Vinculorum, item in Com-
 memoratione Sancti Pauli Apostoli, et in ejus-
 dem Conversione, ac in Festo Sancti Marci
 Evangelistæ, nec non in reliquis sextis feriis
 mensis Martii, quibus nimirum ad sacra Domi-
 nicæ Passionis monumenta, quæ in dicta Ba-
 silica asservantur, piè veneranda totius Urbis
 devotio concurrit, verè pœnitentes et confessi
 præmissa peregerint, VII. Annos et totidem
 Quadragenas: Qui autem illas et illa a die
 Festo Ascensionis Domini Nostri JESU CHRI-
 STI usque ad Kalendas Augusti, quo tempore
 ipsa Vaticana Basilica, in honorem SS. Marty-
 rum, quorum corpora magno numero in ea con-
 dita sunt, assiduò Christifidelium concursu fre-
 quentatur, verè pœnitentes, et cum proposito
 saltem, confitendi, visitaverint, ibique, ut su-
 pra, oraverint, singulis diebus, quibus id ege-

Item qui-
 bus se-
 ptem au-
 nos, ac
 totidem
 quadrage-
 nas.

AbAscen-
 sione ad
 Kal. Aug.
 quotidia-
 nam qua-
 tuor ag-
 nor. et
 tot. qua-
 drag.

PONT. rint, quatuor annos, et totidem Quadragenas;
A. XII. in reliquis autem singulis anni diebus, centum
Cæteris dies de injunctis eis, seu aliàs debitis pœnitent-

anni die-
bus cen-
tum dier.
§. 47. Denique ut ii, qui in diebus Stationum
ejusdem Vaticanæ Basilicæ in Missali Romano

Similiter
concedit
Indulg.
Stat. Basi-
licæ.
descriptis, nimirum Dominica III. Adventus,
omnibus Sabbatis quatuor Temporum, in Epi-
phania Domini, Dominica Quinquagesimæ, Do-
minica Passionis, Feria II. Resurrectionis Do-
mini, in Festo S. Marci Evangelistæ, Feria IV.
Rogationum, in Festo Ascensionis Domini Nostri
JESU CHRISTI, ac Dominica Pentecostes, ali-
quam ex dictis Ecclesiis, seu Cappellis, aliisque
superius expressis, cum dicto pœnitentiæ affe-
ctu, et confessionis proposito visitaverint, ibi-
que, ut præfertur, oraverint, Indulgentias Sta-
tionales, quas visitantes dictam Vaticanam Ba-
silicam iisdem diebus consequuntur; qui verò
duodecim vicibus in quolibet anno, totidem
nempe diebus ab Ordinario loci semel tantum
designandis, septem Altaria in qualibet ex di-
ctis aggregatis Ecclesiis ab Ordinario similiter
designanda, ut præfertur, dispositi, ac Deum
orantes, visitaverint, easdem quoque Indulgen-
tias, quæ visitantibus septem designata Altaria
in eadem Basilica existentia concessæ sunt, ipsi
quoque, perinde ac si Basilicam ipsam, seu
respectivè Altaria hujusmodi in ea sita perso-
naliter visitarent, consequi possint et valeant,
similiter concedimus et indulgemus.

Præscri-
bit Capi-
tulo ratio-
nem præ-
dictas In-
dolgen-
tias com-
munican-
di.
§. 48. Volumus autem, ut hujusmodi Indul-
gentiæ et gratiæ spirituales dictis aggregatis seu
aggregandis Ecclesiis, Cappellis, Altaribus,
Oratoriis, Hospitalibus, Confraternitatibus, et
Locis Piis, ab iisdem Capitulo et Canonicis no-
minatim, et cum expressa mentione facultatis
sibi per præsentem a Nobis impertitæ, aliisque
servatis, quæ in Apostolica Constitutione felicis
recordationis Prædecessoris nostri Clem. Papæ
VIII. die VII. Sept. anni Domini MDCIV. edita,
quæ incipit: *Quæcumque a Sede Apostolica,*

præsertim circa gratuitam Litterarum expedi-
tionem, iisque etiam quæ in Decretis a dicta
Congregatione Indulgentiis, et Sacris Reliquis
præposita die VI. Martii anni MDCVIII. et die
X. Aprilis anni MDCCXX. editis statuta sunt,
et non aliter, communicari possint et valeant.
Ab illarum verò, eorumque Rectoribus, Ad-
ministratoibus, Officialibus, et Ministris, in
earumdem Indulgentiarum publicatione, nec-
non Eleemosynarum receptione, et erogatione,
aliæ similiter leges in Trid. Conc. Decretis, et
in supradictis Clem. VIII. Litteris, aliisque Ro-
manorum Pontificum, et Apostolicæ Sedis Con-
stitut. atque Decr. præscriptæ, sub penis ibi-
dem adversus transgressores respectivè statutis,
inviolabiliter serventur, et impleantur.

§. 49. Reliquas verò Indulgentias, et gratias
spirituales, tam pro vivis, quàm pro defun-
ctis, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessori-
bus nostris, aliisque ad id facultatem habenti-
bus, ipsi Vaticanæ Basilicæ, ejusque Altaribus,
et Cappellis, variis temporibus concessæ fue-
runt, et ibidem ad hunc diem proponi consue-
verunt; ac signanter quotidianam septem de-
signatorum Altarium ejusdem Basilicæ, necnon
alteram etiam quotidianam septem ann. et to-
tidem quadragenarum, a sæpedito Urb. VIII.
Prædecessore per suas litteras in forma Brevis
die 15. Novemb. anni MDCXXX. aliamque pa-
riter quotidianam Plenariam a recol. mem. De-
cessore nostro Clem. Papa XII. per similes suas
litteras die 22. Febr. ann. 1738. eandem Ba-
silicam devotè visitantibus, ibique Divinam
Majestatem venerantibus, et orantibus, sub
certis modo et forma, concessas et elargitas,
Nos earumdem præsentium tenore perpetuò ap-
probamus, et confirmamus, ac etiam de novo
sub eadem forma concedimus, et elargimur.

§. 50. Quod verò spectat ad præmemorata
Monasteria, Abbatias, sive Prioratus nuncu-
pata, quæ dudum a diversis Romanis Pontifi-
cibus Prædecessoribus nostris eidem Basilicæ
ria, seu

ANNO
1752.

Ratas ha-
bet et con-
firmat
omnes In-
dolgen-
tias Basi-
licæ.

Jura Ca-
pituli in
Monaste-

PONT. unita, incorporata, atque subjecta fuerunt; A. XII. postquam, ut accepimus, piæ mem. Nicolaus Abbatis unitas: Sancti Martini de Fara. Abbatis Papa V. anno Domini MCDLIII. Monasterium, Abbatiam nuncupatum, S. Martini de Valle, seu de Fara, Ordinis S. Benedicti, nullius Diocesis, Provinciæ Theatin. olim commendari solitum, prædictæ Basilicæ, seu illius Mensæ Capitulari, cum dependentiis, annexis, et connexis suis universis, omnibusque Ecclesiis eidem Monasterio subjectis, perpetuò univertat, annexerat, et incorporaverat, ipsique Capitulum et Canonici Ordinariam et quasi Episcopalem jurisdictionem tam in Clerum, quàm in populum illius Territorii exercere consueverant; cum olim existens Archiepiscopus Theatin. tam Monasterium prædictum aliasque Ecclesias ab illo dependentes, quàm etiam aliud Monasterium, abbatiam quoque nuncupatum, S. Salvatoris de Majella ejusdem Provinciæ Theatin. a recol. pariter mem. Julio Papa III. etiam nostro Prædecessore, anno Domini MDXLIX. prædictæ Basilicæ, seu illius Mensæ Capitulari, similiter incorporatum et appropriatum, aliudque ipsius membrum Monasterium videlicet, Abbatiam pariter nuncupatum, S. Barbati de Pollutro, ejusdem Provinciæ Theatin. quod piæ mem. Gregorius Papa XIII. anno Dom. MDLXXXII. ejusdem Basilicæ Sacrarario univertat et incorporaverat, visitare contenderet, orta lite et causa inter prædictum Archiepiscopum ex una, et tunc existentes Capitulum et Canonicos ipsius Basilicæ ex altera partibus, eaque in Causarum Palatii Apostolici Auditorio introducta, diuque agitata, sed adhuc indecisa pendente, Archiepiscopus, et Capitulum prædicti ad certam honestam inter se devenerunt concordiam, a prædicto Urbano Prædecessore anno MDCXXXVII. per suas Apostolicas litteras, in forma specifica approbatam, per quam, inter alia, conventum, et declaratum fuit, dictum Monasterium S. Martini de Valle, seu de Fara, nuncupatum, ac Terram,

S. Salvatoris de Majella.

S. Barbati de Pollutro.

Per Concordiam initam cum Archiepiscopo Theatino stabilita.

totumque, et integrum ejus Territorium, a Diocesi Theatina penitus et omnino divisa, distincta, et separata, ac a quibuscumque visitationibus, correctionibus, superioritate, ac omnimoda jurisdictione pro tempore existentis Archiepiscopi Theatini, prorsus libera, exempta, et immunia esse et censeri debere, ipsumque Monasterium S. Martini cum ejus Territorio hujusmodi, nullius Diocesis, prædictæ Provinciæ Theatinæ, Sedique Apostolicæ immediatè subjectum existere, ac perpetuò fore; eidem Capitulo et Canonicis in Monasterium prædictum, ejusque Territorium, Ecclesias, atque personas ipsi subjectas, plenam et totalem competere jurisdictionem temporalem, et spiritualem, Episcopalem, seu quasi, cum omnibus, et singulis prærogativis, privilegiis, et indultis, quæ de jure, usu, vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet, etiam cuicumque Monasterio, vel Ecclesiæ, quæ nullius sit Diocesis, competunt, aut competere possunt, vel quæ Romanis pro tempore Pontificibus et Sedi Apostolicæ prædictæ, eidem Basilicæ et Capitulo concedere placuisset; adjectis nonnullis conditionibus ibidem latius expressis. At vice versâ Capitulum et Canonici prædicti omnem et quamcumque jurisdictionem ipsis in aliud præfatum Monasterium Sancti Salvatoris de Majella, et quinque Parochiales Ecclesias in dicta Concordia nominatim enunciatas, et a Monasterio prædicto S. Salvatoris dependentes, illarumque Rectores, et Curatos; ac Vassallos, et homines Parochianos, quomodolibet competentem, seu per eos prætensam, eidem tunc existenti Archiepiscopo Theatino, ejusque Successoribus Archiepiscopis perpetuò concesserunt, et renunciarunt; reservata tamen sibi, suisque Successoribus, proprietate et directo dominio dictarum Parochialium Ecclesiarum, nec non ipsarum collatione; ita ut quoties et quocumque modo aliquam ex ipsis vacare contingeret, illius collatio et provisio ad Capitulum Basilicæ

ANNO 1752.

Ut nempe Abbatia S. Martini nullius diocesis in plena Capit. jurisdictione existeret.

Et Abbatia Salvatoris de Majella ad Archiep. jurisdictionem spectaret.

POST. prædictæ, approbatio verò personarum eisdem
 A. XII. Parochialibus Ecclesiis præficiendarum, quoad
 Colla. idoneitatem, ad Archiepiscopum Theatinum pro
 tionequin tempore existentem, absque tamen concursu,
 que Pa- respectivè spectaret; verùm durante vacatione
 roch. Ec- alicujus ex prædictis Ecclesiis Parochialibus,
 clesiar. OEconomi deputatio ab Archiepiscopo, et ad
 cum ap- ipsius arbitrium et electionem facienda esset;
 probat. declaratio autem provisionis, seu mercedis
 Archiep. OEconomo hujusmodi præstandæ; a Capitulo
 et simpli- prædicto dumtaxat fieri deberet; ac reservata
 cium om- pariter eisdem Capitulo et Canonicis libera col-
 nium Be- latione et provisione quorumcumque simplicium
 neficior. Beneficiorum, ratione utriusque præfati Mona-
 libera, sterii, ad ipsius Capituli collationem aliàs per-
 reservata tinentium, quæ pro tempore vacare continge-
 Capitulo. ret. Præterea sicuti conventum fuit, ut liceret
 Archiepiscopo Theatino, ejusque Successoribus
 Archiepiscopis, exigere a prædictis Ecclesiis,
 quarum jurisdictio ipsis cessa et renunciata
 fuerat, et ab earum Rectoribus, seu Vicariis,
 ea omnia, quæ ratione Seminarii, vel alio
 quocumque titulo exigere consueverant; ita
 Consue- Capitulo et Canonicis præfatis expressè præser-
 tar. Col- vatum fuit jus percipiendi et exigendi ab iis-
 lectarum dem Ecclesiis, ex se, et absque ullo Archiepi-
 libera exa- scopi prædicti ministerio, sed manu regia,
 ctio ad prout antea consueverant, omnes Canones,
 Archiep. aliasque solitas et debitas præstationes; necnon
 Canonum easdem Ecclesias, quoties opus fuisset, visitandi,
 verò etc. ad Capitu- seu visitari faciendi per suos Commissarios. Ac
 tum demùm omnia bona et res cujuscumque gene-
 pertinereis annuæ, ad dictum Capitulum, ratione ejusdem
 Monasterii S. Salvatoris *de Majella*, ubique
 locorum in ipsa Diocesi et Provincia Theatina,
 quomodolibet spectantia et pertinentia, illo-
 rumque possessio, dominium, et totalis admini-
 stratio, cura, et gubernium, eisdem Capitulo
 et Canonicis reservata fuerunt; atque omnium
 et quorumcumque fructuum perceptio, libera,
 immunis, et perpetuè exempta ab ipso Archie-

piscopo, et a quibuscumque taxis, contributio-
 nibus, et impositionibus tam ordinariis, quàm
 extraordinariis, per Archiepiscopum aut Capi-
 tulum Theatinum, quocumque titulo, etiam
 Cathedralitici, et Procurationis, vel alia quan-
 tumvis magis pia et favorabili causa, etiam pri-
 vilegiata et privilegiatissima, quomodolibet et
 quandocumque imponendis, iisdem modo et
 forma, quibus præfatum Monasterium Sancti
 Martini, illiusque Territorium et bona, a præ-
 missis omnibus exempta erant, et immunia;
 et aliàs prout in dicta Concordia, et Instru-
 mento, seu scripturis publicis super illa con-
 fecto, vel confectis, memoratisque Urbani Præ-
 decessoris prædicti Litteris, plenius continetur.
 Quocirca Nos inviolabili Concordiæ ejusmodi
 subsistentiæ magis magisque consulere cupien-
 tes, ejusdemque Urbani Prædecessoris vestigiis
 inhærentes, Concordiam ipsam novo Aposto-
 licæ nostræ approbationis, et confirmationis
 munimine roboramus; atque omnia et singula
 in illa, ut præfertur, conventa, pacta, et de-
 clarata, firma semper et illæsa omnino ma-
 nere, ac plenarium et integrum effectum, exe-
 cutionem, et observantiam, perpetuis futuris
 temporibus, habere volumus et obtinere.

§. 51. Insuper cum Capitulum, et Canonici
 prædicti, in antiqua et pacifica possessione, seu
 quasi, facultatis concedendi Dimissoriales lit-
 teras personis eorum jurisdictioni, ratione dicti
 Monasterii S. Martini *de Fara*, subditis, sint et
 esse reperiantur, quamvis præter antiquam hu-
 jusmodi possessionem, facultas prædicta nulli
 Apostolico privilegio expressè suffulta appareat;
 æquum proinde arbitantes, ut ipsi a quibus-
 cumque molestiis in posterum super hoc for-
 sitan quandocumque, aut a quibuslibet infe-
 rendis penitus eximantur, dictæque facultatis
 firmitati plenius et uberius consultum sit, eis-
 dem Capitulo et Canonicis, ut ipsi subditis
 dicti Monasterii S. Martini *de Fara* nullius Diœ-
 cesis dictæ Provinciæ Theatin. litteras Dimisso-

ANNO
 1752.

Hujus-
 modiCon-
 cordia A-
 postol. au-
 ctorit. in
 perpe-
 tuum con-
 firmatur.

Item con-
 suetudo
 Dimisso-
 riales con-
 cedendi
 pro Ordi-
 nationib.
 in Abb.
 S. Martini

PONT. A. XII. riales ad Clericalem Characterem et ad omnes etiam Sacros, et Presbyteratus Ordines suscipiendos, prout hactenus consueverunt, etiam in posterum concedere liberè et licitè possint et valeant, dicta Apostol. auctorit., tenore eorundem præsentium, perpetuò concedimus, et indulgemus.

Jura in §. 52. Aliàs itidem fel. rec. Pius Papa IV. similiter Prædecessor noster, intuitu, et in remunerationem subsidiorum, pro Sedis Apostolicæ necessitatibus, a tunc existentibus Capitulo et Canonicis dictæ Basilicæ collatorum, per suas Apostolicas litteras datas apud S. Marcum anno Incarnationis Dominicæ MDLXIV., duodecimo Kal Julii, alia quædam Monasteria, Abbatias nuncupata, nempe S. Ruffilli Oppidi Foripompili, Ordinis S. Benedicti, tunc Bricinor. diocesis, S. Martini in Montibus, Congregationis Cisterciens. ejusdem Ordinis, diocesis Viterbiens., ac S. Petri Licosati *de Camerota*, ac S. Nazarii *de Cuccaro*, ejusdem S. Benedicti seu alterius Ordinis, tunc etiam Policastren., et Caputaquen. respectivè diocesum, nec non Prioratum S. Salvatoris in Ecclesia Monasterii S. Balbinæ de Urbe, S. Augustini, seu alterius Ordinis, omnemque in ipsis statum, essentiam, ac dependentias, cæteraque vestigia et insignia Monastica et Regularia, Apostolica auctoritate perpetuò suppressit et extinxit, eorumque Ecclesias et loca ad statum sæcularem redegit, nec non omnia, et singula sic suppressorum et extinctorum Monasteriorum, et Prioratus, eorumque annexorum, ac membrorum proprietates, possessiones, domos, ædificia, grancias, fructus, redditus, proventus, jura, jurisdictiones spirituales et temporales, vassallos et alios subditos, aliasque res et bona quæcumque, Mensæ Capitulari Basilicæ prædictæ perpetuò applicavit, et appropriavit; ita ut liceret ipsius Basilicæ Capitulo et Canonicis, eorum omnium, et singulorum corporalem possessionem, seu quasi, propria auctoritate liberè apprehen-

S. Ruffilli, S. Martini in Montibus, S. Petri Licosati, S. Nazarii, et S. Balbinæ.

dere, et perpetuò retinere, ac hujusmodi fructus, redditus, et proventus in suos et dictæ Mensæ Capitularis usus et utilitatem convertere; nec non eorundem suppressorum Monasteriorum et Prioratus Ecclesias, in spiritualibus et temporalibus regere et administrare; illisque, si id requirerent, per Cappellanum unum, seu plures, in divinis deservire; et quibus animarum cura immineret, illam per Vicarium, seu Vicarios idoneos, ad eorundem Canonico-rum et Capituli nutum ponendos et amovendos, exercere; aliaque onera illis forsitan injuncta supportare; item omnia et singula Prioratus, Præposituras, Dignitates, Officia, et Beneficia Ecclesiastica Sæcularia et Regularia, ad collationem, præsentationem, electionem, institutionem, confirmationem, et quamcumque aliam dispositionem Abbatum, et Prioris dictorum Monasteriorum, et Prioratus, communiter vel divisim quomodolibet pertinentia, quandocumque et quotiescumque illa deinceps vacare contigisset, etiam ad instar perpetuorum simplicium Beneficiorum Ecclesiasticorum, Beneficiatum et Clericatum nuncupatorum, in dicta Basilica existentium, personis idoneis sæcularibus liberè conferre, ipsasque personas ad illa præsentare, eligere, in eis instituere, electos confirmare, ac aliàs de illis plenariè dis-ponere.

§. 53. Præterea Capitulum et Canonicos prædictos, quibus ejusmodi gratia ex causa onerosa concedebatur, a solutione annatæ, et communium, ac quindeniorum, aliorumque jurium, Collegiis S. R. E. Cardinalium, et Officialium de annatis participantium, et Cameræ Apostolicæ, ratione dictorum Monasteriorum et Prioratus, vel fructuum, reddituum, et proventuum, sic ipsis, ut præfertur, applicatorum, quomodocumque debitorum, ac etiam a contributione subsidii charitativi, et triennalis, refectionis pontium, viarum, fluminum, aquæductuum, fortalitorum, et aliarum impositio-

ANNO 1752.

Cum jurisd. et Vicarior. ac Curat. deputa-tione.

Ac Beneficior. collatione et provi-sione.

Exemptio ab Annatis, et quibus-cumque aliis oneribus etiam fu-turis.

PONT. num, et a supportatione quorumcumque Seminariorum Clericorum, et decimarum, subsidiariorum etiam charitativorum, et onerum tam ordinariariorum, quam extraordinariariorum, etiam per Sedem Apostolicam, pro defensione ejusdem Sedis, et quavis alia de causa, quantumvis urgentissima et necessaria, impositorum, et in futurum quomodolibet imponendorum, exemit et liberavit, ac perpetuò exemptos, liberos, et omnino immunes esse et fore, voluit et decrevit; etiamsi in impositionibus hujusmodi caveretur expressè, quod similes exemptiones nemini suffragarentur.

Nec non ab Ordinariorum ac Superiorum quorumlibet jurisdictione. §. 54. Ipsasque hujusmodi suppressorum Monasteriorum et Prioratus Ecclesias, loca, res, et bona quaecumque a pro tempore existentium Bricinorien., Viterbien., Policastren., et Caputaquen. Episcoporum, et dictorum Ordinum Abbatum, ac aliorum Superiorum visitatione, correctione, jurisdictione, et quavis alia superioritate tam in spiritualibus, quam in temporalibus, pari auctoritate etiam perpetuò liberavit, absolvit, et exemit, aliaque disposuit, statuit et decrevit, prout latius et uberiùs in prædictis litteris continetur.

Exemptio Monasterii S. Petri Licosati et subjectarum Ecclesiarum ab Episcopo Policastren. jurisdictione etiam delegata, in contradictorio iudicio firmatur. §. 55. Cùm autem post applicationem et appropriationem prædictas, Capitulum et Canonici Vaticanæ Basilicæ præfata, tanquam separatim territorium habentes, in locis sibi per easdem applicationem et appropriationem subjectis, Ordinariam et quasi Episcopalem jurisdictionem omnimodè et privativè quoad Episcopos exercerent; cùmque de anno Domini MDXCV. tunc existens Episcopus Policastren. jus visitandi prædictam Ecclesiam S. Petri Licosati, aliasque Parochiales Ecclesias ab ea dependentes, sibi in vim Decretorum Concilii Tridentini, ac tanquam Sedis Apostolicæ Delegato, competere prætendisset; exhibitis pro parte Capituli et Canoniorum prædictorum memoratis litteris Pii Papæ IV. super hujusmodi unione, et incorporatione, Congregationi tunc pariter

pariter existentium S. R. E. Cardinalium ipsius Concilii Interpretum, et rationum utrinque deductarum momentis per eosdem Cardinales maturè perpensis, prodiit resolutio: *Non licere Episcopo Policastrensi dictas Parochiales Ecclesias, tanquam post Concilium Tridentinum unitas, visitare.*

§. 56. Postmodum verò, nempe an. MDCLXXI. cum tunc etiam existens Episcopus Bricinorien. eadem Congregatione Cardinalium conquestus fuisset, se spoliū suæ Ordinariæ jurisdictionis in oppido Foripompilii, et in terra Meldulæ, eorumque Territoriis a prædicto suppresso Monasterio S. Ruffilli dependentibus, passum fuisse, ipsaque Congregatio Cardinalium eidem Episcopo Bricinorien. mandasset, ut jura sua, citatis Capitulo et Canonicis prædictis, deduceret; plura Dubia in dicta Congregatione Cardinalium sub die XII. Martii anni MDCLXXII. proposita ac disputata fuere, ac inter alia: *An prædicti Capitulum et Canonici litteras Dimissoriales Personis jurisdictionis ejusdem Monasterii concedere possent*; verùm nulla decisiva resolutione tunc capta, ejusmodi causa et controversia plures annos siluit, donec eadem anno MDCCXIX. instaurata, nobismetipsis tunc ejusdem Congregationis Secretarii munus obeuntibus, propositoque Dubio: *An, etiamsi constaret de Territorio separato, Capitulum et Canonici prædicti Dimissorias concedere possent*, eadem Cardinalium Congregatio die XXI. Januarii prædicti anni *Negative* respondit. Subinde verò ad idem dubium repositum sub die XXIII. Augusti anni MDCCXX., rescripsit, quod *idem Capitulum et Canonici Romano Pontifici supplicarent, pro obtinendo Indulto Litteras Dimissoriales prædictas concedendi*. Quare ipsi recol. mem. Innocentio Papæ XIII. etiam Prædecessori nostro preces porrexerunt, ad hoc ut eis facultatem indulgeret ejusmodi litteras Dimissoriales dandi suis subditis tam ratione Monasterii S. Ruffilli, quam aliorum S. Petri Licosati, *Tom. IX.*

ANNO
1752.Item
exemptio
Monasterii
S. Ruffilli,
ejusque
Territorii
a
jurisdictione
Episcopi
Bricinorien.

PONT. et S. Nazarii; quas tamen preces Innocentius
A. XII. prædictus eidem Congregationi Cardinalium re-
misit pro voto, mandavitque instantiam pro-
poni, citatis Episcopis interesse habentibus. His
itaque ad iudicium evocatis, propositoque die
xxiii. Maji anni MDCCXXII. altero dubio:
*Num foret consulendum Sanctissimo pro conces-
sione ejusdem Indulti?* Dilata fuit resolutio, et
rescriptum, *ut expectaretur exitus Causæ super
Territorio separato*, pendentis in Causarum Pa-
latii Apostolici Auditorio, de cujus voto eadem

Sententia
Rotalis
super Ter-
rit. separato favo-
re Capi-
tuli.
Congregatio hujusmodi controversiam aliàs co-
gnoscendam esse censuerat. Hinc igitur Capi-
tulum et Canonici eandem causam prosecuti
fuerunt in dicto Auditorio; a quo demum duæ,
prima nempe sub die xxviii. Apr. an. MDCCXXV.,
altera verò sub die iii. Maji subsequentis anni cor-
am hon. mem. Carolo Cerro tunc uno ex ejusdem
Auditorii Auditoribus, favore Capituli et Ca-
nonicorum prædictorum emanarunt Decisiones,
per quas, utraque parte informante, et juri-
bus et allegationibus hinc inde deductis accu-
ratè discussis, resolutum fuit, *constare de Ter-
ritorio separato in dicto Monasterio S. Ruffilli*,
ac demum Rotali Sententia desuper expedita,

Episco-
pus Bri-
ctinorien-
liti renun-
ciat.
prædictus Episcopus Britinorien. Decisiones et
Resolutiones Rotales hujusmodi acceptavit, et
liti super articulo dicti Territorii separati ces-
sit; ipsique Capitulum et Canonici, votum,
quod exquirebatur, ab ipso Auditorio expediri
obtinuerunt.

Conse-
quenter
Benedict.
XIII. In-
dultum
pro con-
cessione
litterar.
Dimisso-
rial. Capi-
tulo im-
pertitur.
§. 57. Quibus omnibus ex parte eorundem
Capituli et Canonorum, fel. record. Benedicto
Papæ XIII. Prædecessori quoque nostro suffi-
cienter expositis, subjunctoque inter alia, quod,
juxta mentem præfata Cardinalium Congrega-
tionis satis apertam et declaratam, ubi semel
de prædicto Territorio separato constitisset,
optati Indulti concessio, tanquam rationi et
æquitati consentanea, jam controversi non po-
terat; idem Benedictus Prædecessor supplica-
tionibus ex eorum parte super hoc sibi porre-

ctis inclinatus, per suas litteras in forma Bre-
vis datas Beneventi die xxvi. Aprilis anni
MDCCXXVII. Capitulo et Canonicis prædictis,
ut ipsi subditis Monasteriorum prædictorum S.
Ruffilli Oppidi Foripompili Ravennaten., et
S. Petri Licosati, ac S. Nazarii Salernitanæ re-
spectivè Provinciarum, tunc et pro tempore
existentibus, litteras Dimissoriales ad Clerical-
lem characterem, et ad omnes, etiam Sacros,
et Presbyteratus Ordines suscipiendos, con-
cedere liberè et licitè possent, et valerent,
Apostolica auctoritate, facultatem perpetuò
tribuit, et impertitus fuit; quacumque litis
pendentia, cæterisque contrariis non obstanti-
bus; prout in ipsius litteris prædictis etiam
plenius continetur; quas quidem litteras Nos
ipsi in omnibus et per omnia confirmamus et
innovamus, et quatenus opus sit, motu, scientia,
et potestatis plenitudine paribus, per eas-
dem præsentès decernimus, statuimus, et de-
claramus, prædictis Capitulo et Canonicis in
Terris, seu Locis ratione prædictorum suppressor-
um Monasteriorum S. Ruffilli Oppidi Fori-
pompili Ravennaten., ac S. Petri Licosati, seu
de Cosato nuncupati, et S. Nazarii Salernitan.
respectivè Provinciarum, sibi subjectis, Ordina-
riam, et quasi Episcopalem jurisdictionem,
et hujusmodi jurisdictionis exercitium, cum
vero, proprio, distincto, separato, et particu-
lari Territorio, nullius Diœcesis, liberè compe-
tere; eisdemque licere litteras Dimissoriales
ad Clericalem characterem, omnesque, etiam
Sacros et Presbyteratus Ordines suscipiendos,
personis jurisdictioni prædictæ respectivè sub-
ditis concedere et impertiri.

§. 58. Utque etiam Monasterium Monialium
Ordinis S. Francisci Cappuccinarum nuncupa-
tarum, quod in Oppido Meldulæ dicti Terri-
torii præfati Monasterii Sancti Ruffilli Foripom-
pili anno MDCCXLII. vigore Decreti et Com-
missionis die xviii. Augusti præcedentis anni a
Congregatione S. R. E. Cardinalium negotiis et
rii, etiam

ANNO
1752.

In loca
omnia
spectantia
ad Abbatias
S. Ruffilli, S.
Petri Li-
cosati, et
S. Nazarii
Ordinaria
jurisdi-
ctio Capi-
tulo ple-
nius asse-
ratur.

Speciale
indultum
conceditur
pro
regimine
Monaste-
rii, etiam